

Наведені дані дозволяють зробити висновки:

- США випереджають Україну по таким показникам як кількість студентів на 1 млн. населення більш ніж удвічі, а по кількості ВНЗ майже в 1,5 рази;
- кількість університетів у перерахунку на 1 млн. громадян вища ніж в Україні.

Це дозволяє заключити, що порівняння освітянської мережі України із такими країнами як Іспанія та Італія, котре здійснює МОН для обґрунтування необхідності скорочення кількості ВНЗ в Україні, має кон'юнктурну основу і малообґрунтоване. Об'єктивно система освіти України ще на шляху до такого рівня доступності вищої освіти, який притаманний розвинутим країнам світу таким як США та інші.

СУЧАСНА ВИЩА ТЕХНІЧНА ОСВІТА В УКРАЇНІ

А. В. Булащенко, викладач ШІСумДУ

Вища технічна освіта є показником розвитку технологічних компонентів суспільства і відповідає за рівень стану технічних проблем нації. Зараз розвиток техніки буде прискорюватись дуже швидко у зв'язку зі швидким розвитком інформаційного суспільства. Також могутній технологічний компонент розвитку на земній кулі стає символом розвитку взагалі людства. Разом з тим не можна допустити деградацію гуманітарної складової вищої освіти, адже ХХ століття принесло світу найбільше війн, тероризму, релігійних конфліктів.

Могутній і все зростаючий розвиток науки і техніки збільшує тривалість життя, підвищує комфорт, швидкість пересування та інше.

Наука і техніка – основи розвитку і прогресу всіх народів у нашому сторіччі. Вони – зміст, фактор добробуту і процвітання людини.

Зараз Україна поступово здійснює перехід у рамках Болонської конвенції до Європейського освітнянського середовища. Тому задача українських освітян не ламати підвалини вітчизняної, зокрема технічної освіти, а пристосовувати, а де треба перероблювати її до нових тенденцій, тобто потрібно знайти оптимальне співвідношення між старим та новим.

У нашій освіті накопилися деякі проблеми, які необхідно вирішити

- 1) надлишкова кількість спеціальностей;
- 2) невизначеність рівня «бакалавр»;
- 3) зниження якості освіти;
- 4) розрив зв'язків з роботодавцем;
- 5) нехтування науковими дослідженнями у закладі освіти;
- 6) проблема зі статусом технікуму;

Однією з основних задач вищої освіти є підняття якості підготовки фахівців які сит підготовки фахівця можна розділити на дві складові: «якість навчання» та «якість підготовки». До першої відносять: кваліфікація викладачів, стан лабораторної бази, якість науково-методичної літератури та інше. До другої відносять спроможність студента як майбутнього фахівця відповідати вимогам галузі народного господарства, до виконання завдань якої він готується у ВНЗ.

У зв'язку з постійним зростанням науки і техніки, накопиченням суспільством знань процес навчання протягом останніх 30 років значно ускладнився, що

викликано також відсутністю задовільного узагальнення науковою та ВНЗ отриманих здобутків. Тому необхідно узагальнювати знання. Так, наприклад можна створити «100 золотих питань» з кожної дисципліни, а також «100 золотих питань для бакалаврів, магістрів. Саме володіння цими загальними питаннями є певною гарантією достатніх знань та вмінь випускника.

Для відбору талановитої молоді проводяться Олімпіади та конференції, але це нажаль проходить поза офіційної «сітки» оцінки знань та не має юридичного значення для студентів. Таким чином все це треба урегулювати.

Нажаль зараз відбувається ущемлення технічної освіти, оскільки вона не приносить явних сьогочасних результатів.

Техніка віддзеркалює краще в людині і незважаючи на свою багатофункціональність і структурну ієрархічність, вона логічна, зрозуміла і проста. Технічна освіта ґрунтовна, системна, ґрунтуються на фундаментальних законах природознавства.

Особливе місце в технічній освіті займають системи автоматики. Їм притаманний наголос на математику, фізику та інформатику, які відповідають, як за формування світоглядних принципів, так і є надійною методичною базою для моделювання електронних процесів та синтезу пристріїв, пристріїв і систем автоматики, а також управління ними. Фундаментальними при підготовці фахівців даного напрямку є такі науки як теорія електричних та магнітних кіл, теорія автоматичного управління, елементи та пристрії автоматики, мікропроцесорні пристрой.

Основні принципи подальшого розвитку технічної освіти

- 1) принцип «освіта на протязі всього життя»;
- 2) урахування потреб регіонів;
- 3) впровадження нової системи навчання;

- 4) адаптація освіти до потреб суспільства;
- 5) залучення до розробки навчальних програм роботодавців;
- 6) створення основ педагогіки технологічної освіти.

Отже, в національному масштабі втрати інтересу до техніки, зневага до технічної освіти для нашої країни є згубними.

4. Зіньковський Ю.Ф., Рибін О.І. Імперективність «Болонських» перетворень у технічній освіті // Вісник НТУУ «КПІ». – Київ. – вип. №33. – 2006.- С. 147-154.
5. Зіньковський Ю.Ф Нагальність технічної освіти // Вісник НТУУ «КПІ»–Київ. – вип. №33. – 2006.- С. 161-167.
6. Булашенко А.В. Вдосконалення кредитно-модульної системи // Науково-методична конференція викладачів та студентів. – Конотоп, 2009.

ПРОФОРІЄНТАЦІЙНА РОБОТА У ВНЗ

О.С. Заїка, методист КІ СумДУ

У Конотопському інституті СумДУ профорієнтаційна робота розглядається як важома складова діяльності щодо формування якісного контингенту студентів.

Нормативною базою в організації та здійсненні всіх напрямків профорієнтаційної роботи слугує «Положення про організацію та проведення профорієнтаційної роботи серед молоді в Сумському державному університеті».

Аналіз результатів прийому абітурієнтів за останні роки свідчить, що в Конотопському інституті СумДУ налагоджена певна система проведення профорієнтаційної роботи серед молоді. Відпрацьовані дієві методи